

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АДМІНІСТРАЦІЇ

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

РОДОМ З УКРАЇНИ
Вип. 3

Ігор Герета
«Велет віри, духу і любові»

Бібліографічний покажчик

Тернопіль
2008

ББК 91.9
Г 37

Укладач: *М. Друневич* — завідувачка відділу
краєзнавчої літератури та бібліографії
Тернопільської ОУНБ
Автор вступної статті: *Леся Танюк*
Редактор: *Г. Жовтко*
Відповідальний за ви- *В. Вітенко* — директор Тернопільської
пуск: ОУНБ
Комп'ютерний набір: *С. Стахурська* — завідувачка канцеля-
рії Тернопільської ОУНБ

Видано за фінансової підтримки
Тернопільської обласної державної адміністрації
та Тернопільської обласної ради.

Г – 37 Ігор Герета : «Велет віри, духу і любові» : бібліогр. покажчик / уклад.
М. Друневич. — Т. : Підручники і посібники. — 2008. — 48 с. : іл.

ISBN 978-966-07-1372-7

Дане видання — скромний внесок у вінок шани Ігорю Петровичу Гереті — археологу, мистецтвознавцю, культурологу, політичному діячеві.

Бібліографічний покажчик розрахований на науковців, краєзнавців, бібліотечних працівників, працівників архівів і музеїв.

ББК 91.9

ISBN 978-966-07-1372-7

© Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека

Ігор Герета
(25.09.1938–5.07.2002)

Велет віри, духу і любові

Світлій пам'яті Ігоря Герети

Печаль вогнями розтинає груди,
Бо світ навпіл розкраяла гроза.
Мов до Владики, йшли до нього люди,
Щоб зачерпнути часточку добра.

Душа цвіла, палала добротою,
Родинним успадкованим сумлінням,
Наснажена молитвою святою
І вірою в Господне воскресіння.

Гули прощально дзвони під горою,
Над Божим храмом танучи в полях.
І йшли в зажурі друзі за труною,
Стелився у вічність доленосний шлях.

Ти — велет віри, духу і любові —
Пройшов стежками гідного життя,
Щоб возвеличить істину у слові
І повернути правду з забуття.

Ти відійшов в безсмертя, де святії,
Де мужній Стус, Шептицький і Кобзар.
Прийми ж вінок з квітучої калини,
Як України найдорожчий дар!

Валерій ЗАЛІЗНИЙ

Від укладача

Бібліографічний покажчик «Ігор Герета» продовжує серію життєписно-бібліографічних студій, які видає відділ краєзнавчої літератури та бібліографії Тернопільської обласної універсальної наукової бібліотеки.

Посібник присвячений світлій пам'яті заслуженого діяча мистецтв України (1998), лауреата премії ім. братів Лепких (1997) та Всеукраїнської археологічної премії ім. В. Хвойки (2002) Ігоря Петровича Герети. Мета — якнайповніше представити бібліографію про багатогранне життя та діяльність археолога, мистецтвознавця, культуролога, політичного діяча.

Ігор Петрович розкопав 20 та відкрив понад 100 пам'яток археології, у тому числі могильник черняхівської культури III–IV ст. у с. Чернелеві-Руському Тернопільського району. Співавтор трьох академічних монографій про археологічні пам'ятки Прикарпаття та Волині (1981–1982). Автор і спів-автор більше 20 історичних, науково-популярних та художніх книг. Опублікував більше 120 статей в енциклопедіях, збірках та журналах України й зарубіжжя, відредагував понад 20 видань Інституту національного відродження України.

До даного бібліографічного покажчика включено лише ті матеріали, які є у фондах Тернопільської ОУНБ. Літературу згруповано у 8 розділах, у межах яких перелік видань розміщено за алфавітом авторів і назв творів. Бібліографічний опис та скорочення здійснено відповідно до діючих стандартів.

Довідково-бібліографічний апарат посібника доповнює іменний покажчик авторів та назв. Також додається перелік періодичних видань.

Видання адресоване науковцям, краєзнавцям, літературознавцям, бібліотечним працівникам, працівникам архівів і музеїв.

Вихід бібліографічного покажчика — наш скромний внесок у вінок шани Ігорю Петровичу Герети.

Ігор Герета як універсум

Ренесансні спалахи в історії потребують і народжують людей універсального чину. При цьому йдеться не про аматорство, коли митець розпоршує своє обдарування на все потроху і ні на що — вглиб. Мова саме про досконалість всеохоплення, про необхідність дійти суті буття, вдатися до його переобладнання зусебіч, поєднавши науку з живописом, математику — з архітектурою, археологію — з футурологією, віру — із знанням, музику — з лінгвістикою і т.д. Українська історія — цілком і повністю — стоїть на «чорних дірках» і зоряних спалахах, усі наші провідники й вожді неодмінно були поетами, музикантами, філософами, істориками чи письменниками, будівничими церков та Віри — самим Богом їм було призначено встигнути зорати й засяяти всі ниви — оборонити, виплекати, доглянути, виростити... Розстріляне українське Відродження двадцятих-тридцятих років минулого століття суціль складалося з людей універсальної культури; його традиції підхопили й продовжили шістдесятники, які так само поспішали опанувати весь розмаїт історії, мистецтва, розбудову суспільства — через науку й освіту; так завжди чинить молода кров, нурт якої тривалими зусиллями імперської окупації упокоювали.

І справді, хто такий Ігор Герета? Археолог за покликанням і фахом, який здійснив сотні археологічних розкопок і, зокрема, відкрив у селі Чернелів-Руському могильник черняхівської культури III–IV ст., що його внесено до пам'яток культури європейського значення? Музеєзнавець, який спричинився до створення музеїв та відкриття експозицій — музею-садиби Соломії Крушельницької, музею-театру імені Тараса Шевченка, музею-садиби Леся Курбаса у Старому Скалаті, картинної галереї Тернопільського обласного краєзнавчого музею, яку 1991 року було перетворено на Тернопільський обласний художній музей, етнографічно-меморіального музею Володимира Гнатюка, музею-садиби патріарха Йосифа Сліпого, історико-меморіального музею політ'язнів у стінах колишнього КДБ? Краєзнавцем, який випустив кільканадцять краєзнавчих досліджень та книжок? Поетом, автором пам'ятної всім збірки віршів «Скибка неба»? Видавцем, який сприяв багатьом виданням своїх колег, учнів, друзів? Реставратором національної пам'яті, який повернув Україні із забуття багато славних імен? Політиком? Співзасновником багатьох національно орієнтованих організацій Тернопілля — починаючи із «Золотого вересня» і «Тернового поля» — і завершуючи Товариством української мови, «Меморіалом» імені Василя Стуса, Народним рухом України, осередком НТШ на Тернопільщині, а найвагоміше — створенням Інституту національного відродження України? Хто ж він є? Мистецтвознавець, фольклорист, етнограф, історик української культури? Оборонець і будівничий Української церкви? Усі ці іпостасі не вичерпують фено-

мену Герети — важко охопити поглядом весь той обшир творчості, який був щоденною потребою його душі.

Утім, існує ще один профіль Герети, який не піддається науковому опису. Це, передовсім, його вдача, його бурлескне й відчайдушне людське «Я», навколо якого єдналося багато інших «Я». Він ніби колекціонував не лише картини й речі українського вжитку, не лише рідкісні книжки й унікальні публікації, не лише мистецькі раритети, а й друзів — завше талановитих, яскравих, незалежно від фаху й віку, географії, походження й ерудиції; самим фактом свого щоденного життя він був збирачем усього національно-свідомого, етичного, оригінального, людяного...

Зацікавлений після свого чернівецького студентства Лесем Курбасом, він розшукав мене у Києві, і я привів його на «дебати» до Клубу творчої молоді. Він нам усім тоді страшенно сподобався — надто тим, що знав силу незнайомих нам пісень і гарно їх співав. А для нього Київ доби КТМ став відкриттям самого себе; пригадую, він приїздив туди на наші найголосніші акції — скромно, не афішуючи своєї присутності, але щоразу активно долучаючись до того чи іншого вечора, до тієї чи іншої протестної демонстрації. Я познайомив його зі старшими катеємієвцями — з пані Орисею Стешенко, Іваном Вроною, не кажучи про середню генерацію — Світличний назвав його «нашим повпредом на Тернопіллі», Ігор цим дуже пишався. Великою подією для Герети стали відвідини Мар'яна Михайловича Крушельницького у Глецаві, музею Йосифа Гірняка біля музею-садиби Йосифа Сліпого...

Таким же відкриттям самого себе стала для нього Москва, куди він не раз виривався до мене в музейних, театральних, малярських, архівних та інших справах. Ігор Герета, зокрема, був переконаний, що з Москви треба по-тай вивезти назад до України все, що там опинилося нашого, — законно чи незаконно — українську букіністику, старі українські журнали, українські архіви, ікони, малярство, український антикваріат. Ми склалися грошима від наших гонорарів та злиденних зарплат — і, нагледівши щось специфічне, купували його — Герета передавав це в дар тому чи іншому музеєві. Ганна Бегічева за мого сприяння передала йому чималу частку свого архіву — а доля зводила її з Лесем Курбасом, Володимиром Татлініним. Я познайомив Ігоря з Іваном Козловським — Іван Семенович потім не раз допитувався, куди подівся «наш Бальзак» — так ми називали Ігоря тут, у колі московського українства, — за бальзаківську фактуру, за неодмінну чашку суперміцної кави вранці і за бальзаківську ж працьовитість... У нашій хаті він познайомився з дружиною Леся Курбаса Валентиною Чистяковою — потім вони тривалий час листувалися, і Валентина Миколаївна, буквально закохана в Герету, передала йому для музею Курбаса значну частину своєї бібліотеки. Активно сприяла пошукам Герети родина Дейчів, особливо Євгенія Кузьмівна, без участі якої не обходилася тоді в Москві жодна українська справа. Нашими спільними силами, включаючи систему ЮНЕСКО, де на той час працювала

Неллі Корнієнко, було подолано парткомуністичний тернопільський страх перед пам'яттю Леся Курбаса й відкрито музей у Старому Скалаті. Кожна така акція вимагала від Герети подвижництва й самопожертви, і він ішов на це, ніяк себе не афішуючи. Щоразу він з'являвся у Москві з новими листами, ідеями, клопотаннями — під лежачий камінь вода не тече — і попри шалений спротив чиновництва йому вдавалося знайти людей і важелі, які сприяли вирішенню його клопотань.

Сьогодні вже можна сказати й те, на чому він сам ніколи не робив нагомосу. Переживши арешт і засудження, — нехай умовне — Ігор Герета ходив, як і багато з нас, під постійним наглядом. Та це не заважало йому бути одним із тих, хто привозив до Москви український самвидав — і повертався до України з літературою, якої не вільно було поширювати. Часом виходило так, що Оксана Яківна Мешко, наша козацька мати, яка прожила у нас в Москві на Великій Черкизівській, либонь, більше часу, ніж у себе в Києві на Верболюзній, — просила Ігоря перевезти до України щось аж надто ризиковане — вона не знала, що в Києві на неї чекають нишпорки. Не скажу, щоб Ігор у таких випадках не вагався — він не був героїчної вдачі й намагався в самий окріп не лізти. Але врешті-решт виконував довірену йому справу за всіма правилами конспірації — і жодного разу не підвів. Наявність рукописів та іншого було у його вантажі логічною — на ці пакунки ми здобували йому дозвільні клейма від ЦГАЛІ, від Спілки письменників, від якогось чергового театру чи його театрального музею. Везе собі чоловік старі афіші чи театральні програмки — хто там особливо перейматиметься тим, чим вони перекладені? Деякі з таких матеріалів потрапляли потім і за кордон в українські видання; знайомлячи Герету вже в часи незалежності з панею Славою Стецько, я сказав їй, що це один з тих тернополян, через яких ішла кореспонденція з Москви на «Шлях перемоги»: Ігорко був тим приємно шокований, бо не все тоді й знав...

Пам'ятні для мене наші з ним походи по букіністичних крамницях (їх розпочав ще Іван Світличний зі своїм легендарним величезним наплечником, куди скуповував усе староукраїнське); у Москві антиукраїнська цензура лютувала не так прискіпливо, як на Україні — і якимось у «Пушкінській лавці» у провулку МХАТу ми з Геретою натрапили на журнал, редагований у Москві самим Симоном Петлюрою! — у Києві чи Львові таке було неможливо...

Усе це — окремі сюжети, які лише доповнюють портрет «універсального Герети»; але ми ще нічого не сказали про масштаб його особистості. Феномен Ігоря Герети не є явищем суто тернопільським, хоч Тернопільщину й треба називати ботанічним садом української культури: таланти тут ніби родилися з урожайної землі, з благодатної роси і води: кого не назви — з'ясується, що родом він із Тернопільщини... Не маючи наукових звань і державної підтримки, фактично загнаний у підпілля, без засобів для існування, Ігор Герета самовитворив себе — наполегливою самоосвітою, книжкою, вмінням слухати

інших. Він спеціалізувався не лише на археології, де виявив себе як видатний вчений світової ваги, записаний у найвагомійшій енциклопедії та словники, — а й на філософії, теології, історії мистецтва, етнографії. Я мав нагоду відвідувати з ним київські, львівські, московські та лєнінградські музеї — він буквально вражав мене попереднім знанням їхніх експозицій та запасників, глибиною оцінок, паралелями й порівняннями; при цьому найцікавішою була його постійна проекція всього баченого безпосередньо на українську культуру, на її ретроспекцію та перспективу.

І тут я зауважу, що за своєю психологією Герета не був ані революціонером, ані модерністом, ані фанатиком якогось одного вузького напрямку. Коли у нас шпетили на всі заставки Мао Цзедуну, Герета пожартував: «А мені пан Кормчий подобається. По-перше, добре, що від «корчми», а по-друге, — «Хай розцвітають усі квіти»! Розумію, що бреше, — але добре сказав, хай йому чорт!»

Суттю своєю Герета був еволюціоніст, традиціоналіст, який вважав, що поступ є насамперед накопичення нового, доповнення до вже існуючого, а не його постійна ревізія. Сухі гілки всохнуть самі — це має бути природний процес, без бульдозера, який запускають на виставку живопису, і він трощить усе «не наше». Наша місія — плекати власний український сад, не вирубуючи жодного зеленого дерева й не насаджуючи туди екстраваганцій від чужих культур, хоч якими привабливими вони не виглядали б на перший погляд. Звідси — ота його постійна лагідна усмішка, доброзичливість, щирість у запрошенні до справи, здатність до тривалого й незрадливого партнерства. При цьому «традиційний» Герета чудово розумів вартісність «нетрадиційного» Архипенка чи Теодозії Бриж, а в цілком «промисловій» залізній майстерні блискучого Вадима Сідуря почувався захоплено... Позаяк головним у ньому було батьківство щодо кожного цікавого починання. Не був Герета й запеклим сперечальником, як дехто з нас, він поважав інакомислення і, як я уже казав, учився на досвіді інших.

Ігореві дуже хотілося видати збірку поезій свого батька Петра-Олеся Герети — священика, поета й музиканта; і він це зробив. Батьків образ він проніс крізь усе життя — тут можна й треба говорити про генетичну **тяглість** української етики, про національну феноменальність родинного виховання, про незнищенність матерії Віри й Пам'яті...

Книжечку, яку Ви берете до рук, робили дбайливі й люблячі руки, і кожен із нас, читачів, їм за це вдячний. Звичайно, тут зібрано далеко не все, що ми знаємо про Ігоря Герету. Він надто великий, щоб вміститися в об'ємі цієї книжечки. Він і його життя потребують вивчення, класифікації, аналізу й синтезу. Усе це ще попереду.

Уперше на весь світ — чітко й правдиво — сказав про нього Вячеслав Чорновіл — у монографії «Лихо з розуму. Портрети двадцяти злочинців» (Париж, 1968). Уже після здобуття Україною незалежності слава його вийш-

ла за межі нашої держави. Та Ігореві Гереті йшлося не про славу — а про Україну. І мені до серця припали слова отця Ореста Глубіша, якими я й завершу цю передмову:

«Бо, кажучи словами твого вірша «**Леся Курбас**», ти завжди умів «окрайцем неба вмиватись. Окрайцем отим загартованим, бо з правдою шлюб свій узяв модерний і вірний свій своїй Мельпомені в могилу забрав свою радість зелену і мрії зелені».

Це, власне, сказано і про Тебе, бо Твоя Мельпомена — це самозречене життя людини, яка до останнього подиху жила цією неземною «зеленою» радістю і мріями...»

Усе це і є феномен Ігоря Герети — людини українського Ренесансу, людини універсального чину.

Леся Танюк

Умирають майстри, залишаючи
спогад, як рану,
В барельєфах печалі уже їм
спинилася мить.
А підмайстри ще не зробились
майстрами.
А робота не жде. Її треба робить.

Ліна Костенко

Герета Ігор Петрович — відомий археолог, мистецтвознавець, культуролог і політичний діяч — народився 25 вересня 1938 року в с. Скоморохах Тернопільського району. Його батько — священник, поет і композитор, мати — диригентка церковних хорів. Виріс у с. Великій Березовиці, що під Тернополем, де закінчив середню школу (тепер — Тернопільська школа № 8).

У 1962 році здобув вищу історичну освіту в Чернівецькому університеті і від того часу працював на різних наукових посадах у Тернопільському краєзнавчому музеї. Після шестимісячного слідства в 1966 році був засуджений за антирадянську діяльність, спрямовану на відновлення незалежної української держави, на п'ять років тюремного ув'язнення. Аж до розпаду Радянського Союзу перебував під недремним наглядом органів держбезпеки. Усе ж використовував найменшу можливість для наукової та громадської роботи. Є одним із фундаторів та автором експозиції музеїв Соломії Крушельницької (1963), Володимира Гнатюка (1969), картинної галереї Тернопільського краєзнавчого музею (тепер — обласний художній музей, 1978), про які друкував у видавництві «Каменярь» нариси та публікації. Він — засновник музею Леся Курбаса в Старому Скалаті (1987), за який боровся протягом двадцяти років.

Останнім часом працював над створенням музеїв патріарха Й. Сліпого в с. Заздрості, політв'язнів у колишніх казематах Тернопільського КДБ, сучасного українського мистецтва. Як археолог, відкрив сотні археологічних пам'яток та вів дослідження майже двадцятьох із них. Одне з найбільших його досягнень — розкопки могильника черняхівської культури III–IV ст. н. е. у Чернелеві-Руському, який має європейське значення, і де почав створення першого археологічного музею. Брав участь у десятках регіональних, всеукраїнських, всесоюзних та міжнародних наукових конференцій із питань археології, історії та мистецтвознавства. У 1980–1981 роках став співавтором трьох академічних монографій про археологічні пам'ятки Прикарпаття та Волині. Він є автором або співавтором історичних нарисів про Тербовлю (1971, 1997), Бережани (1979, 1989) і Чортків (1985), а також автором видань про художників І. Хворостецького (1978), І. Марчука (1985), Я. Омеляна (1993) і співавтором видання «Художники Тернопільщини». Опублікував близько 100 статей в енциклопедіях, збірниках і журналах України, Канади, Росії, Сербії, Словаччини, Польщі та майже тисячу газетних статей і заміток.

Його поезії були надруковані в кількох газетах і журналах лише після здобуття Україною самостійності, а в 1997 році його твори вийшли окремою збіркою під назвою «Скибка неба». Був редактором або рецензентом майже двадцяти видань Інституту національного відродження України, членом редакцій та редколегій кількох збірників та журналів, вів активну діяльність як голова Тернопільського осередку НТШ.

Значною є громадська робота І. П. Герети. Так у 1978 році він заснував при Тернопільській картинній галереї мистецький клуб «Золотий вересень», який діяв до 1985 року. У 1988 році став співзасновником першої в Тернополі опозиційної газети «Тернове поле» і Товариства української мови, у 1989 році — товариства «Меморіал», у 1991 році — художньої премії імені М. Бойчука та Інституту національного відродження України, у 1992 році — кафедри української культури в Тернопільській вищій духовній семінарії імені Й. Сліпого.

У 1989 році обраний членом проводу Тернопільської крайової організації Народного руху України, а згодом увійшов до складу його Великої ради. І. П. Герета — депутат обласної ради чотирьох останніх скликань. Лауреат літературно-мистецької премії імені братів Лепких та Всеукраїнської премії імені видатного археолога Вікентія Хвойки, заслужений діяч мистецтв України.

За день до смерті Ігор Петрович отримав довічну президентську стипендію за участь у правозахисному русі України.

Помер 5 червня 2002 році в м. Тернополі. Похований у с. Великій Березовиці Тернопільського району.

1. Праці Ігоря Герети

1. Скибка неба : поезія, проза / «Слово про побратима» М. Литвина. — Т. : Лілея, 1997. — 84 с. : портр.

2. Бережани : ілюстрований краєзн. нарис / худож. Є. І. Удін ; фотозйомка В. О. Бурми. — Л. : Каменярь, 1979. — 79 с. : іл., 12 л. іл.
3. Етнографічно-меморіальний музей Володимира Гнатюка у Велесневі : нарис-путівник / О. Черемшинський. — 3-є вид., доп. — Л. : Каменярь, 1991. — 95 с. : іл.
4. Етнографічно-меморіальний музей Володимира Гнатюка у Велесневі : нарис-путівник / О. Черемшинський. — 3-є вид., доп. — Л. : Каменярь, 1971. — 95 с. : іл.
5. Музей Володимира Гнатюка у Велесневі : нарис-путівник / О. Черемшинський; В. Бачинський; Р. Черемшинська; І. Герета. — 4 вид., доп. — Т. : Збруч, 2006. — 93 с. : фотогр., 4 л. іл.
6. Музей Соломії Крушельницької : нарис-путівник. — Л. : Каменярь, 1978. — 98 с. : іл., 6 л. іл. — Укр., рос. і англ. мовами.
7. Теревовля. Шлях через віки : іст.-краєзн. нарис. — Л. : Каменярь, 1997. — 125 с. : іл.
8. Теревовля : іст. краєзн. нарис / співавт. В. Ф. Демченко. — Л. : Каменярь, 1971. — 83 с. : іл. — (Вивчай рідний край).
9. Чортків : краєзн. нарис / М. Гордій. — Л. : Каменярь, 1985. — 42 с. : іл., 8 арк. іл.

10. Герета, О. Воскресні звуки : поезії, пісні / упорядкув. та заг. редакція І. Герети ; авт. вступ. ст. «Любов до Бога і України» М. Литвин. — Т. : Збруч, 1997. — 110 с.
11. Наукові записки : збірник / Терноп. краєзн. музей ; редкол.: В. Лавренюк, Я. Гайдукевич, І. Герета, П. Медведик. — Т., 1993. — 181 с.
12. Релігія і церква в національному відродженні України : тези наук. конф. / ред. А. Гудима, І. Герета. — Т., 1993. — 92 с.
13. Тези доповідей і повідомлень І-ої Тернопільської обласної історико-краєзнавчої конференції / Упр. культури виконкому Терноп. обл. ради народних депутатів ; Терноп. краєзн. музей ; редкол.: В. А. Лавренюк, Я. М. Гайдукевич, І. П. Герета та ін. — Т., 1990 —
Ч. 1. — 80 с.
Ч. 2. — 71 с.

14. Полянський О. Історичні силуети / передне слово «Книга про творців нації» І. Герети. — Т. : Лілея, 1998. — 126 с. : портр. — 3 життєпису

авт. — С. 126. — (Ін-т нац. відродження України. Публ. ХХІХ. Наук. вид. Вип. ХІV. Серія: Історія. Число ІV).

15. Присяжний В. Остання сотня : поезія / авт. вступ. ст. «Ти мій клич» та рецензент І. Герета. — Т. : Збруч, 1998. — 163 с. : портр. — (Ін-т нац. відродження України).
16. Савка Б. Забути не маємо права / вступ. ст. І. Герети. — Т. : Джура, 1998. — 252 с. : фотогр.

Я. Омелян, 1980

2. Дослідження. Розвідки. Звідомлення

2.1. Археологічні розвідки

17. Археологічні відкриття у Чернеліві-Руському в 1994 році // Наукові записки / Терноп. обл. краєзн. музей. — Т., 1997. — Кн. 2, ч. 1. — С. 16–38.
18. Археологічні пам'ятки Прикарпаття і Волині доби бронзи і раннього заліза. — К., 1982 (у співавторстві).
19. Археологічні пам'ятки Прикарпаття і Волині кам'яного віку. — К., 1981 (у співавторстві).
20. Археологічні пам'ятки Прикарпаття і Волині ранньослов'янського і давньоруського періодів. — К., 1982 (у співавторстві).
21. Голос землі : Міжнародна співпраця тернопільських археологів // Тернопілля'96 : регіон. річник. — Т., 1996. — С. 152–154.
22. Дослідження нових археологічних пам'яток в Західному Поділлі // Матеріали ІІІ Подільської історико-краєзнавчої конференції. — Л., 1970. — С. 152–154 (у співавторстві).
23. Исследования в Тернопольской области // Археологические открытия 1978 года. — М., 1979. — С. 317.
24. Нові пам'ятки черняхівської культури Західного Поділля // Тези доповідей і повідомлень 1-ої Тернопільської обласної наукової історико-краєзнавчої конференції. — Т., 1990. — Ч. 1. — С. 56–59.
25. Новые исследования в Чернеливе-Русском // Археологические открытия 1977 года. — М., 1978. — С. 310–311.
26. Новые палеолитические местонахождения на Тернопольщине // Археологические открытия 1968 года. — М., 1969. — С. 265–266.
27. Новые памятники культуры шаровидных амфор в Западном Подолье // Археологические открытия 1969 года. — М., 1970. — С. 231.
28. Новые памятники черняховской культуры Западной Подолии и вельбарская культура // Культура вельбарска. — Люблин, 1989 (польс. мова).
29. Работы в Тернопольской области : Сообщение о раскопках могильника в с. Чистилов Терноп. обл. // Археологические открытия 1972 года. — М., 1973. — С. 267.
30. Раскопки могильника в Чернеливе Русском // Новейшие открытия советских археологов. — К., 1975. — Ч. 3.
31. Раскопки Чернылево-Русского могильника // Археологические открытия 1973 года. — М., 1974. — С. 257–258.
- ***
32. До джерел історії : [про дослідження стоянки пізнього палеоліту в с. Великому Глибочку Терноп. р-ну] / В. Савич // Молодь України. — 1969. — 4 лют.
33. З глибин : [археол. дослідж. в обл.] // Вільне життя. — 1976. — 5 жовт.

34. Намисто третього століття : [про матеріали одинадцятого сезону археол. розкопок експедицій обл. краєзн. музею в Чернелєві-Руському Терноп. р-ну] // Вільне життя. — 1984. — 27 трав.
35. Некрополі давнини : [про археол. розкопки в с. Чернелєві-Руському, де виявлено пам'ятники стародавніх поховань] // Ровесник. — 1977. — 10 берез.
36. Міжнародна співпраця археологів : про співробітництво терноп. археологів з археологами зарубіжних країн // Свобода. — 1996. — 17 верес.
37. Пам'ятка віків : [про відкриття унікального могильника черняхівської культури] // Ровесник. — 1973. — 11 груд.
38. Пам'ятці — 1700 років : [про археол. пам'ятки могильника III–IV ст.] // Вільне життя. — 1981. — 20 листоп.
39. Свідок віків : [два ікла мамонта часів палеоліту знайдено в районі Великоглибочецького цегельного заводу] / В. Савич // Вільне життя. — 1968. — 11 верес.
40. Сенсаційна знахідка : у Лучці Терноп. р-ну віднайдено гробницю з похованням людей, атрибутами для покійників // Свобода. — 1996. — 12 верес.
41. Стоянка палеоліту : [про нововідкриття стоянки пізнього палеоліту на Тернопільщині] // Знання та праця. — 1969. — № 7. — С. 20.
42. Таємниця яру : [про знахідки в Старому Вишнівці, які відносяться до періоду пізнього палеоліту] // Вільне життя. — 1968. — 6 жовт.

2.2. Мистецька палітра І. Герети

43. Альбом літографій [«Тернопіль», створений Ф. М. Бочковим у 1944 р., дві літографії з якого знаходяться в Терноп. картинній галереї] // Вільне життя. — 1979. — 18 квіт. — (Музи не мовчали).
44. Архітектурні силуети міста : [про вист. архітектурних проектів і творів живопису та графіки] // Вільне життя. — 1983. — 4 черв.
45. Багатство палітри : Оглядаємо доробки тернопільських художників // Ровесник. — 1978. — 24 серп. — (Наш мистецький зал).
46. Вернісаж надій : [про творч. доробок художників Тернопілля] // Жовтень. — 1987. — № 8. — С. 120–121.
47. З когорти майстрів : [про вист. творів рос. живопису кінця XIX–поч. XX ст., яка експонувалася в картинній галереї Терноп. краєзн. музею] // Вільне життя. — 1979. — 20 лип.
48. З хоругвою в руках : до 10-річчя мистецького гурту «Хоругва» // Вільне життя. — 2000. — 4 трав.
49. Запрошує «Золотий вересень» : [про діяльн. клубу при Терноп. картинній галереї] // Вільне життя. — 1980. — 11 січ. — (Зустрічі з прекрасним).
50. Картинна галерея в Тернополі // Вільне життя. — 1978. — 12 трав.
51. Нова картинна галерея : [відкрилася в Тернополі] // Жовтень. — 1978. — № 8. — С. 159–160.
52. Під знаком пошуку : [про вист. терноп. художників] // Жовтень. — 1982. — № 10. — С. 91–94.
53. Подих сучасності : [про обл. вист. «Слава праці»] // Жовтень. — 1976. — № 9. — С. 138–139.
54. Радість відкриття : Наш мистецький зал : [у картинній галереї обл. краєзн. музею] // Вільне життя. — 1981. — 6 груд.
55. Радість спілкування : [з вист. творів самодіял. художників та нар. майстрів обл.] // Вільне життя. — 1984. — 30 квіт.
56. Співзвучна часові : [про роботу I міської виставки самодіял. образотв. мистецтва] // Ровесник. — 1977. — 3 груд.
57. Усіма барвами веселки : рецензуємо виставку : [у картинній галереї] // Вільне життя. — 1985. — 5 квіт.
58. «Хоругва» // Образотворче мистецтво. — 1997. — № 2. — С. 14–15 : репрод. — (Оновлення).
59. «Хоругва» : [про перше новітнє мистецьке утворення в Україні з Тернополя, першого лауреата обл. худож. премії ім. М. Бойчука] // Свобода. — 1993. — 5 жовт.
60. Художники Тернополя // Тернопілля'95 : регіон. річник. — Т., 1995. — С. 687–691 : фотогр.
61. Художники Тернопільщини кінця XIX–XX ст. // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 3–20.

- ***
62. Босчко Петро Миколайович (16.11.1935, с. Гермаківка, нині Борщів. р-ну) — живописець / І. Дуда // ТЕС. — Т., 2004. — Т. 1. А-Й. — С. 153 : фотогр.
- ***
63. Геній родом із Романівки : [про М. Бойчука — великого художника, борця за нову Україну] // Свобода. — 1992. — 29 жовт. — (Славетні земляки).
64. Михайло Бойчук (30.10.1882–13.07.1937); Тимофій Бойчук (27.09.1896–1922) — живописці // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 5–7.
65. Родом з Романівки : [М. Л. Бойчук — великий укр. художник-монументаліст та педагог] // Вільне життя. — 1990. — 29 квіт.
- ***
66. Журавка : [про бандуристку Оксану Ваврик-Дубас] // Тернопіль. — 1995. — № 3. — С. 44 : фотогр. — (Духовні острови народу).
- ***
67. Незакінчений портрет : [про вист. робіт скульптора В. Голофаєва] // Вільне життя. — 1979. — 26 січ.
- ***
68. І пензлем, і пером : [худож. Антону Журавлю — 60] // Тернове поле. — 1995. — 2 верес.
- ***
69. Два крила — людина і природа : [про творчість худож. І. С. Завадовського] // Жовтень. — 1986. — № 7. — С. 129–130.
- ***
70. Струменить із полотен тепло : [про Е. Кавку — худож. і людину з палкою любов'ю до України, до її історії та культури] // Тернопіль. — 1992. — № 2. — С. 54–55.
- ***
71. Перша виставка молодого художника : [Миколи Кристопчука в Тернополі] // Жовтень. — 1970. — № 5. — С. 158–159.
- ***
72. Бджілка : До 120-річчя від дня народж. О. Кульчицької // Тернопіль вечірній. — 1993. — 25 верес. — (Постаті).
73. О. Кульчицька (15.09.1877–9.03.1967) // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 3–4.
74. Наблизила наше малярство до Європи : [О. Кульчицька] // Голос України. — 1994. — 15 верес.
- ***
75. Квіти вічності : про творчий шлях Л. Левицького // Надзбручанська правда. — 1973. — 2 черв.

76. Леопольд Левицький (7.08.1906–14.05.1973) — графік і живописець // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 12 : фотогр.
77. Син Надзбруччя : [про худож. Л. І. Левицького, уродженця с. Бурдяківців Борщів. р-ну] // Надзбручанська правда. — 1976. — 21, 23 жовт.
78. Художник Леопольд Левицький (1906–1973) // Літопис Борщівщини. — Борщів, 1995. — Вип. 7. — С. 71 : портр.
- ***
79. Тарас Левків (25.05.1940) — український кераміст // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 18–19 : фотогр.
- ***
80. Антон Манастирський (2.11.1878–15.05.1969) // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 4–5.
81. Завжди біля мольберта : до 90-річчя з дня народж. худож. А. І. Манастирського / Б. Ельгорт // Вільне життя. — 1968. — 3 листоп.
82. На скрижалях слави : 100 років від дня народження А. І. Манастирського // Вільне життя. — 1978. — 1 листоп.
- ***
83. Голос душі : Про художника Івана Марчука // Джерело : наук.-краєзн. часопис Тернопілля. — Т., 1994. — Вип. 1. — С. 154–160.
84. Голос його душі : [про худож. І. Марчука] // Жовтень. — 1987. — № 12. — С. 125–126.
85. «Голос моєї душі» : нотатки з вист. творів худож. І. Марчука // Вільне життя. — 1987. — 14 лют.
86. Іван Марчук (12.05.1936) // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 16–18.
- ***
87. Ярослав Мотика (10.01.1943) — скульптор // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 19–20 : фотогр.
- ***
88. Ярослава Музика : про видатну укр. художницю-живописця, графіка, майстра декор.-ужиткового мистецтва // Тернопіль вечірній. — 1994. — 19 січ. — (Історія).
89. Ярослава Музика (10.01.1894–24.11.1973) — живописець // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 9–10.
- ***
90. Андрій Наконечний (31.05.1905–15.09.1983) — живописець // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — № 2/3. — С. 11.
- ***
91. З маленької Ободівки — у мистецький світ : до 100-річчя від дня народження Петра Обалю // Вільне життя. — 2000. — 29 серп.

92. Майстер живопису : [П. Обаль] // Ровесник. — 1985. — 20 квіт.
93. Петро Обаль (19.04.1900–25.05.1987) — живописець, графік // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — №2/3. — С. 10.

94. Ліногравюри світань : [Я. Омеляна] // Дзвін. — 2000. — № 8. — С. 158 : фотогр.
95. Справжні, як саме життя : художнику Ярославу Омеляну — 70 // Вільне життя. — 1999. — 16 січ.
96. Шлях митця : [про терноп. худож. Я. Омеляна] // Тернопіль вечірній. — 1993. — 19 черв. — (У колі муз).
97. Ярослав Омелян — майстер художньої графіки // Русалка Дністрова. — 1997. — № 9 (груд.) : репрод.

98. Юліан Панькевич (1863–1933) — художник // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — №2/3. — С. 3.

99. Радість зустрічей : у виставочних залах : [Терноп. картинної галереї експонується вист. живопису уродженця Тербовлі А. І. Петрика] // Вільне життя. — 1983. — 17 трав.

100. Коли співає рогоза : [про творчість нар. майстра з м. Тернополя Я. Ремінецького] // Ровесник. — 1979. — 26 лип.
101. Майстер із Тернопільщини : [про майстра нар. творчості Я. Ремінецького] // Дніпро. — 1979. — № 10. — С. 103.

102. І сила, і ніжність : до 50-річчя від дня народження скульптора Бориса Рудого // Наукові записки / Терноп. обл. краєзн. музей. — Т., 2003. — Вип. 3. — С. 148–154.
103. Сила і ніжність : [різьбяр по дереву Бориса Рудого] // Тернопілля'98–99 : регіон. річник. — Т., 2002. — С. 544–547.
104. Сила і ніжність : [про одного з учасників І міської вист. самодіял. художників різьбяр Б. Рудого] // Свобода. — 1998. — 20 черв.

105. Яків Струханчук (10.08.1884–2.12.1937) — художник // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — №2/3. — С. 7–8 : фотогр.

106. Вернісаж надій // Жовтень. — 1987. — № 8. — С. 126–127.
107. Заангажований Україною // Дзвін. — 1997. — № 4. — С. 155–157.
108. Саморух до вічної ідеї : творчий портрет Богдана Ткачика // Тернопілля'96 : регіон. річник. — Т., 1996. — С. 550–553.
109. Так манить вершина : нотатки з виставки творів художника Богдана Ткачика // Вільне життя. — 1986. — 22 листоп.
110. Трьома містами України // Образотворче мистецтво. — 2001. — № 4. — С. 88.
111. Хресна дорога України : Ювілейна виставка Б. Ткачика // Ткачик Б. Живопис : каталог / Б. Ткачик. — Т., 2000. — С. 3.
112. Хресна дорога України : розповідь про художника Б. Ткачика // Тернопіль вечірній. — 2001. — 25 лип. — С. 8–9.

113. Біль і надія : [про худож. Ганну Ткачик, уродженку с. Покропивної Козів-р-ну] // Дзвін. — 1995. — № 10. — С. 155–157 : іл.
114. Під знаком Хреста : [у картинній галереї Терноп. організації Нац. спілки художників України відрилася персон. вист. худож. Г. Ткачик з нагоди її 50-річчя] // Свобода. — 1999. — 23 жовт.

115. Зеновій Флінта (1.09.1935–2.04.1988) — живописець, графік та майстер кераміки // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — №2/3. — С. 15–16 : фотогр.

116. Виставка у столиці : москвичі знайомляться з творчістю нашого земляка, худож. І. Ф. Хворостецького // Вільне життя. — 1979. — 5 січ.
117. Іван Хворостецький (18.04.1888–19.11.1958) — живописець // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — №2/3. — С. 8–9 : фотогр.
118. Натхненним пензлем : [до 90-річчя від дня народження худож. І. Ф. Хворостецького] // Культура і життя. — 1978. — 23 квіт.
119. Малював легко й світло : [до 90-річчя худож. І. Ф. Хворостецького] // Ровесник. — 1978. — 18 квіт.

120. Олекса Шатківський (28.05.1908–28.06.1979) — живописець, графік // Тернопіль : Художники Тернопільщини. — 1994. — №2/3. — С. 13–15 : фотогр.
121. Поет живопису : [про худож. О. Шатківського] // Вільне життя. — 1981. — 27 трав. — (Творчість наших земляків).

122. Соломіїн вересень : [до 100-річчя від дня народж. С. Крушельницької] / співавт. Б. Ельгорт // Вільне життя. — 1973. — 14 верес.
123. Соломія Крушельницька в оцінці світової критики // Вісник фонду Олександра Смакули. — 2000. — № 1. — С. 52–63 : фотогр. — (Богиня краси і мистецтва).
124. Соломія Крушельницька і народна пісня // Наукові записки : збірник / Терноп. краєзн. музей. — Т., 1993. — С. 87–100.
125. Соломія Крушельницька та діячі української культури // Тернопілля'96 : регіон. річник. — Т., 1996. — С. 530–535.

126. У боротьбі за Соломію : [спогад про святкування 100-річчя від дня народж. співачки в 1978 році] // Свобода. — 1997. — 23 верес.
127. Хотіла додому // Тернопіль вечірній. — 1997. — 17 верес. — (125 років від дня народження Соломі Крушельницької).

128. Його ніжна і буремна цитра : [про Є. Купчинського] // Тербовлянщина : краєзн. і літ.-мистец. альманах-календар на 2001 рік. — Т., 2001. — С. 326–327.
129. Його ніжна і буремна цитра : [про визначного укр. цитриста й композитора Є. Купчинського] // Свобода. — 1992. — 15 верес. — (Славетні імена).
130. Купчинський Євген Іванович (19.06.1867, с. Оглядів, нині Радехів, р-ну Львів, обл. — 28.08.1938, с. Сороцьке, нині Тербовл. р-ну) — священник, хоровий і музичний діяч / П. Медведик. — ТЕС. — Т., 2005. — Т. 2. К–О. — С. 284 : фотогр.

131. Литвин Микола Степанович (4.03.1943, с. Федорівка, нині Добровеличків. р-ну Кіровоград. обл.) — кобзар, композитор, письменник, публіцист, громадський діяч / І. Дем'янова // ТЕС. — Т., 2005. — Т. 2. К–О. — С. 366–367 : фотогр.
132. Микола Литвин : Легенда про слово і пісню // Тернопіль. — 1994. — № 5/6. — С. 18–20.

133. Домівка актриси : [Г. Юрчакової] // Вільне життя. — 1970. — 4 серп.
134. Мої спогади про Василя Василька : [визначного театр. діяча] // Тернопіль'95 : регіон. річник. — Т., 1995. — С. 675–681.

135. Народ вшановує : [франківський вечір, проведений клубом «Золотий вересень» у Терноп. картинній галереї] // Літ. Україна. — 1981. — 15 верес.
136. Свято стрілецької пісні : [враженнями про захід ділиться голова журі обл. конкурсу стрілецької та повстанської пісні І. Герета] // Тернопіль вечірній. — 1991. — 14 груд.
137. Співоче поле : [республіканське свято нар. творчості в Тернополі] // Жовтень. — 1987. — № 1. — С. 87–90.
138. У фонд миру : [у залі Терноп. картинної галереї відбувся виступ Київ. струнного квартету ім. Лисенка. Збір перерахований у Фонд миру] // Культура і життя. — 1984. — 15 січ.

2.3. Історія очима І. Герети

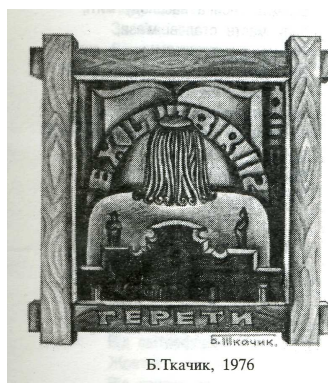
139. До козаків на прощу : [пам'яті героїв Берестецької битви в музеї-заповіднику в с. Пляшеві на Рівненщині] // Тернове поле. — 1990. — № 9 (черв.).
140. Заради любові до Вітчизни : до 150-річчя повстання декабристів // Прапор перемоги. — 1975. — 20 листоп.
141. Лько Оберишин // Тернопілля'97 : регіон. річник. — Т., 1997. — С. 564 : фотогр.
142. Йшло військо Хмельницького // Вільне життя. — 1996. — 16 січ.
143. Лядська трагедія // Вісті Придністров'я. — 2000. — 10 берез. — (Сторінки історії).
144. Лядська трагедія : [про селян. бунт у Лядському Монастир. р-ну 1906 р.] // Ленінський промінь. — 1976. — 8 квіт.
145. Маршрутами «Искры» : [на Тернопільщині] // Ровесник. — 1973. — 31 лип.
146. Нашої школи хресна дорога : [історія укр. нац. школи] // Тернопілля'97 : регіон. річник. — Т., 1997. — С. 479–482.
147. Пам'ятає бульвар : [К. Маркса, тепер — б-р Т. Г. Шевченка] // Вільне життя. — 1983. — 23 жовт.
148. Пам'ять про чехословацьких героїв : [у липні 1917 р. під Калинівкою Зборів. р-ну відбувся бій у складі рос. армії проти австро-угорськ. війська] // Свобода. — 1997. — 3 лип.
149. Пісня кличе: «Станьте волю боронити!» : трагедією закінчився виступ селян Лядського [Монастир. р-ну] у 1906 році на захист своїх виборчих прав // Свобода. — 1999. — 18 груд. — (3 історії краю).
150. Політичне слово — ефективна зброя підпілля ОУН-УПА // Тернове поле. — 1995. — 5 трав.
151. «Станьте волю боронити!» : (документальний нарис про боротьбу українців за виборчі права) // Наукові записки / Терноп. обл. краєзн. музей. — Т., 2003. — Вип. 3. — С. 85–90.
152. Чи впізнав би зодчий : [з історії Старого замку в м. Тернополі] / І. Кордуба // Ровесник. — 1971. — 24 лип.

153. Бадяк Володимир Петрович (2.02.1938, с. Тирява Сільна, нині Саноц. пов., Польща) — історик, культуролог / співавт. Р. Матейко // ТЕС. — Т., 2004. — Т. 1. А–Й. — С. 65 : фотогр.
154. Богдан Хмельницький у свідомості українського народу // Тернове поле. — 1995. — 23 груд. — (До 400-річчя від дня народження Богдана Хмельницького).
155. Богдан Хмельницький у свідомості нашого народу // Тернопіль. — 1997. — № 1/2. — С. 26–29.

- 156.«В Гусятині над річкою» : про славетного козацького ватажка С. Наливайка // Вільне життя. — 1996. — 5 січ. — (Місця козацької слави).
- 157.Ельгорт Бума (Борис) Борисович (10.02.1923, с. Вишевичі, нині Радомисл. р-ну Житомир. обл. — 21.09.1989, м. Тернопіль) — історик, краєзнавець // ТЕС. — Т., 2004. — Т. 1. А-Й. — С. 557 : фотогр.
- 158.Каганець Марко Васильович (12.01.1881, м-ко Коропець, нині смт Монастирськ. р-ну — 6.02.1908, там само) — громадсько-політичний діяч / Р. Матейко // ТЕС. — Т., 2005. — Т. 2. К-О. — С. 7-8 : фотогр.

- 159.Любов його — Україна : [про відомого історика, доц. Терноп. педінституту О. Полянського] // Свобода. — 1995. — 14 лют. — (Відродження).
- 160.Щоб дух святий зійшов : [про історика О. Полянського] // Тернопілля'98-99 : регіон. річник. — Т., 2002. — С. 212-214.
Те ж // Свобода. — 2000. — 24 черв. : портр.

- 161.Михайло Грушевський у життєписі Інституту національного відродження України // Тернове поле. — 1996. — 27 верес. — (130 років від дня народження М. Грушевського).

2.4. Літературознавчі праці

- 162.Білі хрести : оповідання // Вільне життя. — 2000. — 1 лют.
- 163.До предків; Дороги; «Глибока тень заорана під віями»; Везувій : [вірші] // Тернопілля'95 : регіон. річник. — Т., 1995. — С. 550-551.
- 164.Казка для вас : [вірші] // Русалка Дністрова. — 1995. — № 7 (квіт.).
- 165.Симоненкові; Мій похорон; Свितязь; Лесь Курбас; «Будь, Києве, думкою...»; «Задивлявся на світ...»; Смерть Нептуна; «Глибока тень заорана під віями...»; Монолог емігранта : [вірші] // Тернопіль : Тернопільщина літературна. — 1992. — Вип. 2. Ч. 2. — С. 11-12.

- 166.... І декілька слів про батька : [про О. Герету — священика, поета, борця за незалежність України] : [добірка віршів поета] // Подільське слово. — 1993. — 17 квіт. — (Талановиті наші земляки).
- 167.Кілька слів про батька : [Олеся Герету] // Тернопілля'96 : регіон. річник. — Т., 1996. — С. 572-574 : ноти.

- 168.Велеснів — це Гнатюк : [у с. Велесневі Монастир. р-ну відкрито музей В.Гнатюка] // Ровесник. — 1968. — 19 груд.
- 169.Він знайшов червону руту : [про В. Гнатюка] // Ровесник. — 1991. — 2-8 черв.
- 170.Володимир Гнатюк : сім етюдів про вченого на його 125-річчя // Тернопілля'96 : регіон. річник. — Т., 1996. — С. 101-107 : фотогр.
- 171.Знавець душі народної : [В. Гнатюк] // Тернопіль вечірній. — 1991. — 8 трав. — (Фольклор і етнографія).
- 172.Неопублікована Гнатюкіана // Відродження. — 1991. — 25 трав. — (Славні земляки).
Те ж // Від Наукового товариства ім. Т. Шевченка до Українського Вільного Університету : тези доп. і повідомлень міжнар. наук. конференції (12-15 черв.). — Пряшів, 1991. — С. 29-30.
- 173.Пам'яті академіка В. Гнатюка : Перша міжнародна наукова конференція у Тернополі // Тернопіль. — 1992. — № 3. — С. 38-39.
- 174.Скарби з архіву В. М. Гнатюка : [у музеї с. Велеснева Монастир. р-ну] // Нар. творчість та етнографія. — 1973. — № 6. — С. 61-65.

- 175.Не хотіла старіти : [до 110-ї річниці від дня народж. І. Блажкевич] // Тернопіль. — 1996. — № 2. — С. 19-25 : фотогр. — (Духовні острови народу).
- 176.Ювілей Іванни Блажкевич // Жовтень. — 1987. — № 2. — С. 129.

- 177.Витоки творчості : Левкові Крупі виповнилося п'ятдесят // Свобода. — 1994. — 1 січ.

178. Поет і політик : [Л. Крупа] // Подільське слово. — 1995. — 18 листоп. — (Талановиті земляки).

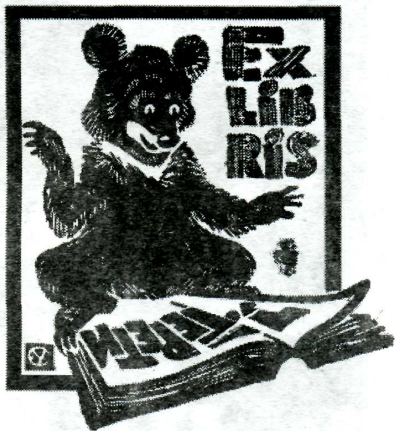
179. Чи потрібний Богдан Лепкий Кракову? // Свобода. — 1992. — 2 черв. — (Де спочивати поетові).

180. Не впаде Україна! : Кілька слів про поезію Володимира Присяжного // Тернопілля'95 : Регіон. річник. — Т., 1995. — С. 586–587.

181. «Ти — мій клич!» // Тернопіль вечірній. — 1998. — 31 груд. — Рец. на кн.: Присяжний В. Остання сотня. — Т. : Збруч, 1998. — 163 с. : портр.

182. Перший нарис про село : [про кн. Є. Гасая «Село Токи та його околиці»] // Гомін волі. — 1992. — 27 листоп. — (Сторінки історії краю).

183. Село жило, село боролось : [про кн. «Село Конюхи : козацьке гніздо». — Нью-Йорк, 1992. — 365 с.] // Вільне життя. — 1993. — 30 квіт. — (Рядок з біографії краю).

Є. Удін, 1965

3. І. Герета як публіцист

184. Ігор Герета: «Ми повинні вірити в чуда, адже вони творяться щодня» : [добрірка уривків із щоденників останніх років] // Місто. — 2003. — 4 черв. — С. 9 : фотогр. — (Пам'ять).

185. Останній лист Ігоря Герети : [текст листа; коментар М. Ониськіва] // Рада. — 2003. — № 5. — С. 60. — (Історія краю в постатях і символах).

186. Останній лист Ігоря Герети : [передне слово М. Ониськіва] // Вільне життя. — 2002. — 23 лип. — (Пам'ять).

187. В ім'я Боже для України : у Великій Березовиці освячено духовну семінарію // Подільське слово. — 1994. — 8 жовт. — (Духовне).

188. Великий патріарх : [про патріарха Й. Сліпого] // Божий сяч. — 2002. — Чис. 7 (лип.). — (Рік Йосифа Сліпого).

189. Дзвіниця має бути споруджена із східного боку церкви : [про дзвіницю церкви Воздвиження Чесного Хреста в м. Тернополі] // Тернопіль вечірній. — 1993. — 4 серп.

190. Зарваниця — духовне джерело України : продовжуємо розповідь про чудотворні місця / о. О. Глубіш // Божий сяч. — 1997. — № 2. — (Наші святині).

191. Зарваниця — духовне джерело України // Свобода. — 1997. — 12 черв. — (Високі істини).

192. Двохтисячоліття Різдва Христового : [березнева наук. сесія осередку НТШ у Тернополі] // Вільне життя. — 2000. — 8 квіт. — (Обрії науки).

193. Єдиний у нашій державі інститут національного відродження України діє в Тернополі // Русалка Дністрова. — 1992. — № 5 (груд.).

194. Кілька слів про автора : [спогадів про концерт С. Крушельницької Остапа Олейника] // Свобода. — 1997. — 23 верес.

195. Роль народного руху в національному відродженні України : [доп. на регіон. наук. конф. на тему «Проблеми національного відродження України»] // Тернопіль вечірній. — 1992. — 11 січ.

196. Русифікація — геноцид України : заява до органів обласної та міської влади щодо питання збереження чистоти мови // Свобода. — 2000. — 11 листоп. — (Мово рідна).

197. Форпост національного відродження краю : [10 років від часу утворення в Тернополі Інституту нац. відродження України] // Свобода. — 2002. — 5 січ.

198. Він був би з Україною : [про краєзнавця, колишнього директора Терноп. обл. краєзн. музею Б. Ельгорта] // Вільне життя. — 1993. — 5 берез. — (Рядок з біографії краю).

199. Він любить свою церкву і народ : про Мітрата В. Семенюка // Божий сіяч. — 1996. — № 1, 2.
200. Двоє з енциклопедії : [розп. про І. Я. Горбачевського та М. Ф. Бринського] // Ровесник. — 1967. — 19 листоп.
201. Душпастир, вчений : [В. Герасимович] // Вільне життя. — 1996. — 22 черв.
202. «І в театрі побувала, і спідницю дістала...» : [про М. Цибульську, яка провела багато років у родині С. Крушельницької] // Вільне життя. — 1997. — 16 верес. — (Рядок з біографії краю).
203. Йорданські сніги : Спомин про Стефанію Садовську : [ветерана музейної справи, колишнього працівника Терноп. краєзн. музею] // Тернопіль. — 1995. — № 4. — С. 66–68. — (Подвижники нації).
204. Йорданські сніги : Спомин про Стефанію Садовську // Селянська доля. — 1992. — 5 січ.
205. Зустріч з Ярославом Стецьком // Тернове поле. — 1993. — 23 груд.
206. Про спомини Олександри Піснячевської / О. Черемшинський // Тернопіль. — 1991. — № 3. — С. 55.
207. Шлях до Івана Пулюя : [спогад] // Русалка Дністрова. — 1995. — № 22 (листоп.).
208. Як виник спогад Марії Олійник // Вільне життя. — 1997. — 19 верес.

І.Крислач, 1974

4. Інтерв'ю. Розмови. Виступи

209. Вірили і боролися : З нагоди п'ятої річниці незалежності України : [з тернополянками, які були при вигонах боротьби за волю України...] / зап. О. Ліберний // Свобода. — 1996. — 22 серп.
210. Ми всі — лемки : виступ на «Лемківській ватрі» у Ждині, 1990 // Тернове поле. — 1990. — № 12 (серп.).
211. «Ці вибори — не останній шанс комуністів повернути нас у своє «світле майбутнє». Не дамо їм цього зробити!» / розм. зап. М. Калинюк // Нова доба. — 1997. — 17 жовт.

І.Боднар, 1968

5. Життєвий і творчий шлях І. Герети

212. Вітаємо! : Указом Президента України «Про відзначення нагородами України працівників культури і мистецтва» за значний особистий внесок у розвиток культури і мистецтва України, вагомі творчі здобутки присвоєно почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України» Гереті І. П. — провідному науковому співробітникові Тернопільського обласного краєзнавчого музею // Свобода. — 1998. — 24 верес.
213. Ігорю Гереті присуджено Всеукраїнську премію ім. Вікентія Хвойки : [премія Всеукр. товариства охорони пам'яток історії, культури та ін-ту археології НАН України] // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 8 трав. : фотогр.
214. Нові лауреати премії братів Лепких : Всеукраїнську літературно-мистецьку та громадсько-політичну премію ім. братів Богдана і Левка Лепких вручено І. Гереті // Свобода. — 1997. — 10 черв.

215. Гайдукевич, Я. Ігор Герета : невеликий штрих до осягнення феномену / Я. Гайдукевич // Наукові записки / Терноп. обл. краєзн. музей. — Т., 2003. — Вип. 3. — С. 4–14 : фотогр.
216. Герета Ігор Петрович (1938–2002) // Хортик, О. Нарис минушини селища Велика Березовиця / О. Хортик. — Т., 2006. — С. 238–239.
217. Ігор Герета (1938–2002): археолог, мистецтвознавець, культуролог, політичний діяч // Визначні постаті Тернопілля : біогр. збірник / уклад.: О. Бенч, В. Троян. — К., 2003. — С. 63–64 : фотогр.
218. Литвин, М. «Дороги, як люди...» : [післяслово до зб. І. Герети «Скибка неба»] / М. Литвин // Тернопілля'95 : регіон. річник. — Т., 1995. — С. 550–551.
219. Литвин, М. Слово про побратима / М. Литвин // Герета І. Скибка неба : поезія, проза / І. Герета — Т., 1997. — С. 5–8.
220. Литвин, М. Одержимість Ігоря Герети / М. Литвин, В. Шевчук, Б. Хаварівський // Тернопілля'98–99 : регіон. річник. — Т., 2002. — С. 474–483.
221. Новосядлий, Б. Буцнів. Екскурс у минуле на хвилях любові : іст.-краєзн. нарис / Б. Новосядлий. — 2-е вид., переробл. і доп. — Т. : Джура, 2006. — 296 с. : фотогр., 8 арк. кольор. фотогр. — С. 14, 84, 209: Про І. Герету.
222. Новосядлий, Б. Буцнів — село над Серетом : іст.-краєзн. нарис / Б. Новосядлий. — Т. : Оперативний друк, 1998. — 216 с. : фотогр. — С. 57, 147: Про І. Герету.
223. Ониськів, М. Дещо про Вікентія Хвойку : [І. Герета — лауреат Всеукр. премії імені Вікентія Хвойки] / М. Ониськів // Вільне життя. — 2007. — 11 серп. — С. 8. — (Запитуйте — відповідаємо).
224. Стельмах, М. Свято духовності : [до 60-річчя Ігоря Герети] / М. Стельмах // Тернопілля'98–99 : регіон. річник. — Т., 2002. — С. 374–375.
225. Теробовлянщина : краєзн. і літ.-мистец. альманах-календар на 2001 рік. — Т. : Збруч, 2001. — 487 с.
С. 186, 228, 229, 232: Про І. Герету.
226. Хаварівський, Б. Ігор Герета / Б. Хаварівський // За честь і славу, за народ! : Книга пам'яті Тернопільського району. — Т., 2003. — С. 57–61.

227. Гадамська, Л. Дитяча школа мистецтв: бути чи не бути?.. : «Ходіння по муках»: саме ці слова, надписані на папці, у якій зберігаються документи, пов'язані з існуванням Тернопільської обласної експериментальної школи мистецтв від початку її заснування і до нинішнього дня. Написав їх власною рукою духовний батько, як його по праву називають у цьому навчальному закладі, відомий тернопільський краєзнавець, на превеликий жаль, уже покійний Ігор Герета / Л. Гадамська // Тернопіль вечірній. — 2002. — 23 жовт. — (Освіта).
228. Демків, Б. І ми були молодими... : Штрихи до ювілейного портрета Ігоря Герети / Б. Демків // Вільне життя. — 1998. — 26 верес.
229. Жовтень : Ігор Герета : [про відомого краєзнавця, громад. діяча] // Русалка Дністрова. — 1993. — № 20 (листоп.).
230. Косів, М. Вірність покликанню краєзнавця / М. Косів // Нар. творчість та етнографія. — 1989. — № 1. — С. 69–72.
231. Кушнір, О. Велет українського духу / О. Кушнір // Вільне життя. — 1998. — 22 жовт.
232. Литвин, М. Дажбожі внуки ми, а не робочі волики : про археолога, мистецтвознавця, громадсько-політичного діяча І. П. Герету / М. Литвин // Самостійна Україна. — 1994. — 3–9 верес. — (Свідчить історія).
233. Литвин, М. Ігор Герета / М. Литвин // Тернопіль : Тернопільщина літературна. — 1992. — Вип. 2. Ч. 2. — С. 11 : фотогр.
234. Литвин, М. Тиждень Ігоря Герети : [про те, як живуть і працюють ветерани нац.-визвол. руху] / М. Литвин // Вільне життя. — 2001. — 19 трав. — С. 2. — (До 10-річчя Незалежності).
235. Литвин, М. Чия правда, чия воля і чий ми діти? : [розп. про археолога, мистецтвознавця І. Герету] / М. Литвин // Наш час. — 1994. — 30 верес.
236. Литвин, М. «Дух, наука, думка, воля...» / М. Литвин, В. Шевчук // Тернове поле. — 1990. — № 13/14 (17–18 жовт.).
237. Литвин, М. Енергія духу : про краєзнавця, історика, археолога І. Герету / М. Литвин, В. Шевчук // Тернопіль вечірній. — 1994. — 23 берез.

238. Ліберний, О. Він любить і знає рідний край / О.Ліберний // Свобода. — 1998. — 17 жовт.
239. Ліберний, О. Ще одне визнання заслуг Ігоря Герети : [присуджено Всеукр. премію ім. В. Хвойки] / О.Ліберний // Свобода. — 2002. — 28 трав. : фотогр. — (Вітаємо).
240. «Людина колись має бути і сміливою» : [публ. М. Іващука про життєвий шлях І. Герети] // Свобода. — 2001. — 4 серп. — С. 3–4. — (10 років Незалежності: події і характери).
241. Новосядла, Н. Для нього духовне було найвищим : [Ігор Герета — феномен доби] / Н. Новосядла // Подільське слово. — 2005. — 21 січ. — С. 10 : фотогр.
242. Новосядла, Н. Духовне для нього було найвищим / Н. Новосядла // Божий сіяч. — 2004. — № 6 (черв.). — С. 3 : фотогр.
243. Мельниченко, Г. Велет з душею дитини : [25 вересня — день народж. І. Герети] / Г. Мельниченко // Подільське слово. — 2002. — 18 жовт.
244. Мельничук, О. «Обереги» вдячні : [публ. про період нац.-визвол. змагань 1649–1654 років на Тернопільщині та експозицію, очолювану відомим археологом І. Геретою, на честь 350-річчя Зборівської битви] / О. Мельничук // Вільне життя. — 1999. — 14 верес.
245. Присяжний, В. Син краю рідного / В. Присяжний // Тернопіль вечірній. — 1998. — 24 верес.
246. Савак, Б. Ігоря Герети — шістдесят осінь : [про життєвий і творчий шлях ювіляра] / Б. Савак // Вільне слово. — 1998. — 2 жовт.
247. Стельмах, М. Галицький Скворода / М. Стельмах // Свобода. — 2003. — 27 верес. : портр. — (65-річчя Ігоря Герети).
248. Стельмах, М. Свято духовності : [про ювілей І. Герети] / М. Стельмах // Тернопіль вечірній. — 1998. — 24 жовт.
249. Терлецький, С. В археолога Герети був видатний попередник : [Казімеж Міхаловський] / С. Терлецький // Заповіт. — 1994. — 3 черв.

6. І. Герета як політик

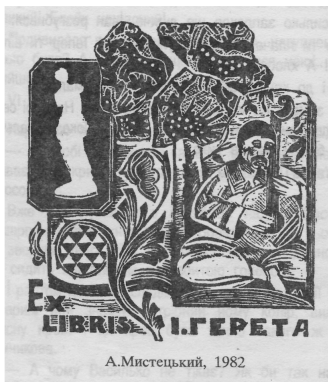
- 250.Добрі діла Ігоря Герети : листівка кандидата у народні депутати від Галицького виборчого округу № 356 м. Тернополя.
- 251.Звернення до громадськості міста відомих діячів культури, мистецтва, науковців у зв'язку з інцидентом у передвиборному штабі І. Герети — кандидата у депутати до Верховної Ради України з його опонентами / публ. Г. Яворського // Тернопіль вечірній. — 1998. — 27 берез.
- 252.Ігор Герета: «Благаю Господа Бога дати мені сили і снаги» / розм. вів Р. Якель // Наша Україна. — 2002. — 23 берез. — (Кандидати до Тернопільської обласної ради від Тернополя).

- 253.Ігор Герета : Кандидат у народні депутати України від Тернополя та Великої Березовиці. Виборчий округ № 163 : листівка.
- 254.Кандидат у народні депутати України по Галицькому в.о. № 356 м. Тернополя Ігор Герета : матеріали // Тернопіль вечірній. — 1994. — 6 квіт.
- 255.Кандидат у народні депутати по Галицькому виборчому округу № 356 м. Тернополя І. П. Герета // Тернове поле. — 1994. — 2 квіт. : фотогр.
- 256.Ми повернемо владу обличчям до людей : листівка кандидата до Верховної Ради України І. Герети. 29 берез. 1998 р.
- 257.Краяни! Ваші кандидати у народні депутати від крайової організації НРУ: Галицький виборчий округ № 356 м. Тернополя. І. П. Герета : пам'ятки виборцям // Тернове поле. — 1994. — 24 берез.
- 258.Передвиборна програма кандидата у народні депутати України Герети Ігора Петровича : листівка, 1998.
- 259.Представляємо кандидатів у депутати Верховної та обласної рад від крайової організації Руху : [виборчий округ № 163 (Тернопільський); Ігор Герета] // Тернове поле. — 1998. — 21 берез. : фотогр.
- 260.«Тільки згуртована команда однодумців-реформаторів зможе вивести Україну з економічної кризи!» — так наголошує Народний Рух України і В'ячеслав Чорновіл. А рух завжди на чому настоює — те і здійснює... : Рухівці Тернопільщини закликають голосувати за наших кандидатів у народні депутати України! : [І. Герета : біопр. довідка] // Тернове поле. — 1998. — 21 лют. : фотогр.
- 261.Хто народ в борні за волю піднімав! : Тернопільські шістдесятники без домислів // Тернове поле. — 1995. — 6 трав. : фотогр.

7. Рецензії на твори І. Герети

- 262.Арсенич, П. Нарис про музей Володимира Гнатюка // Нар. творчість та етнографія. — 1971. — № 6. — С. 98–100. — Рец. на кн.: Герета, І. Етнографічно-меморіальний музей Володимира Гнатюка у Велесневі : нарис-путівник / І. Герета, О. Черемшинський. — Л. : Каменярь, 1971. — 95 с. : іл.
- 263.Ростикус, Р. Оповідь про Теребовлю // Вільне життя. — 1972. — 17 черв. — Рец на кн.: Демченко, В. Ф. Теребовля : історико-краєзн. нарис / В. Ф. Демченко, І. П. Герета. — Л. : Каменярь, 1971. — 83 с. : іл.
- 264.Савак, Б. Рядки з листів : [про путівник І. Герети «Картинна галерея Тернопільського краєзнавчого музею»] / Б. Савак // Друг читача. — 1981. — 20 серп.
- 265.Сорока, П. «Не питає міра кволості де: кволий я вже своєю силою...» : [про зб. І. Герети «Скибка неба»] / П. Сорока // Божий сіяч. — 1998. — № 3 (берез.). — С. 4. — (Нове ім'я).

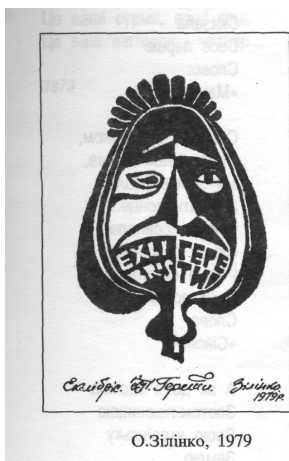
266. Сорока, П. Небо поезії Ігоря Герети : [про зб. поезій «Скибка неба»] / П. Сорока // Тернопіль вечірній. — 1998. — 26 січ.
267. Сорока, П. Смак небесної скибки : [про зб. І. Герети «Скибка неба»] / П. Сорока // Дзвін. — 1998. — № 8/9. — С. 154–156.
268. Цірох, О. До 100-річчя В. М. Гнатюка / о. Цірох // Друг читача. — 1971. — 13 квіт. — Рец. на кн.: Герета, І. Етнографічно-меморіальний музей Володимира Гнатюка у Велесневі : нарис-путівник / І. Герета, О. Черемшинський. — Л. : Каменяр, 1971. — 95 с. : іл.

8. Світла пам'ять про І. Герету

269. Вже немає Ігоря з нами : Слова пам'яті // Божий сіяч. — 2002. — № 6 (черв.). — С. 1 : фотогр.
270. Вільчинський, О. Світла пам'ять про Ігоря Герету / О. Вільчинський // Тернопіль вечірній. — 2002. — 5 черв. — С. 3.
271. «Впала колона...» : Ігор Герета відійшов за поріг вічності // Тернопільська газета. — 2002. — 12–18 черв. — С. 7 : фотогр.
272. Втрата, яку не оцінити // Денисівський вісник. — 2002. — № 8 (квіт.-верес.). — С. 12 : фотогр.
273. Гевко, Я. У праці, освяченій любов'ю і добротою / Я. Гевко // Вільне життя. — 2002. — 13 лип. — С. 5. — (Світлій пам'яті Ігоря Герети).
274. Герета Ігор Петрович : Слово прощання // Свобода. — 2002. — 8 черв. : фотогр.
275. о. Глубіш, О. Він залишив нам «Скибку неба», щоб самому осягнути його / о. О. Глубіш // Божий сіяч. — 2002. — № 6 (черв.). — С. 8 : світлина В. Зарічного.
276. Дітчук, М. Тернопільщина зазнала непоправної втрати : Пам'яті Ігоря Герети / М. Дітчук // Подільське слово. — 2002. — 14 черв. — С. 1.
277. Жив і працював задля ідеї : Пам'яті Ігоря Герети // Патріярхат. — 2002. — Чис. 4 (лип.-серп.). — С. 18 : фотогр.
278. Маслій, М. Він був Велетом : Тернопіль попрощався з Ігорем Геретою / М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 1, 4 : фотогр.
279. Перець, В. Слово шеф-редактора : [у пам'ять про Ігоря Герету] / В. Перець // У кожен дім. — 2002. — 8 черв. — С. 1.
280. Побратимові : [слово пам'яті про Ігоря Герету] // Шлях перемоги. — 2002. — 19 черв. — С. 12 : фотогр.
281. Сергійчук, І. Оберіг українського духу : тернополяни прощалися з Ігорем Геретою / І. Сергійчук // Тернопіль вечірній. — 2002. — 12 черв. : фотогр. ***
282. Ігор Петрович Герета : [перелік некрологів] // Вільне життя. — 2002. — 8 черв. — С. 3.
Те ж // Вільне життя. — 2002. — 6 черв. — С. 2.
283. Ігор Герета : На вічну пам'ять побратимові : [некролог] // Літ. Україна. — 2002. — 13 черв. — С. 8 : фотогр.
284. Ігор Герета : [некролог] // Образотворче мистецтво. — 2002. — № 4. — С. 27. — (Пам'ять).
285. Герета Ігор Петрович : некролог // Репортер. — 2002. — 12 черв. : фотогр. ***

286. Стельмах, М. Галицький Сковорода : [40 днів, як неблаганна смерть раптово зупинила серце Ігоря Герети] / М. Стельмах // Вільне життя. — 2002. — 27 лип. : фотогр. — (Пам'ять).
287. Стельмах, М. Йому б виповнилося лише 64 / М. Стельмах // Свобода. — 2002. — 28 верес. — С. 2 : фотогр. — (Світлій пам'яті Ігоря Герети).
288. Осиротіли душі живих : 40 днів, як відійшов у вічність Ігор Герета // Свобода. — 2002. — 16 лип. : фотогр.

О. Зілінко, 1979

8.1. Вшанування пам'яті

289. Гайдукевич, Я. Тепло і талант віддавав людям / Я. Гайдукевич // Вільне життя. — 2004. — 8 черв. — С. 2. — (Пам'ять).
290. Герман, О. Світлі барви печалі : до перших роковин смерті Ігоря Герети / О. Герман // Вільне життя. — 2003. — 3 черв. — (Незабутні).
291. Моховик, С. Великий тернополянин : два роки без Ігоря Герети / С. Моховик // Український світ : Від Трипілля до Тернополя. — 2003. — С. 42–44 : фотогр.
292. Роковини пам'яті Ігоря Герети 7 червня 2003 року : [програма вшанування] // У кожен дім. — 2003. — 31 трав. ***
293. «Впала колона» : [в облдержархіві відкрито виставку «Впала колона» пам'яті відомого митця, науковця, громад. і політичного діяча Ігоря Герети] // Свобода. — 2002. — 16 лип. — (Виставка).
294. Гадамська, Л. Користь має бути для всіх : восьма сесія міської ради прийняла рішення про присвоєння звання «Почесний громадянин міста» Ігорю Гереті (посмертно) / Л. Гадамська // Тернопіль вечірній. — 2003. — 14 серп.
295. Дзюла, Ю. Створюється книга про Ігоря Герету : [про роботу Ін-ту нац. відродження України ім. І. Герети] / Ю. Дзюла // Свобода. — 2003. — 1 трав. — С. 6. — (Відродження).
296. Кобельська, О. Молодь вшановує Герету : [конф., присвяч. І. Гереті, у ТЕПО] / О. Кобельська // Вільне життя. — 2003. — 27 груд. — С. 3. — (Пам'ять).
297. Кобельська, О. Феномен доби : Відбулася конференція «Ігор Герета : феномен доби : до 65-річчя від дня народження» / О. Кобельська // Тернопіль вечірній. — 2004. — 22–28 січ.
298. Костишин, Л. Велет духу, людина-епоха... : [у фойє краєзн. музею відкрито виставку, присвячену пам'яті Ігоря Герети] / Л. Костишин // Вільне життя. — 2005. — 11 черв. — С. 1. — (Пам'яті Ігоря Герети).
299. Новосядла, Н. Справ великих сівач і жнець : [Ігор Герета] / Н. Новосядла // Свобода. — 2004. — 4 черв. — С. 5 : фотогр. — (Наші незабутні).
300. Ліберний, О. Дві години з Ігорем Геретою / О. Ліберний // Свобода. — 2005. — 11 черв. — С. 8 : фотогр. — (Вечір пам'яті).
301. Садовська, Г. «Лицарів, лицарів шкода до сліз» : [вечір пам'яті І. Герети в обл. філармонії] / Г. Садовська // Вільне життя. — 2004. — 13 листоп. — С. 3. — (Вечори у філармонії).
302. Собуцька, В. Які дзвони гудуть над Україною? : [вечір пам'яті Ігоря Герети в обл. філармонії] / В. Собуцька // Свобода. — 2004. — 13 листоп. — С. 3 : фотогр. — (Наша пісня — наша доля).

303. Книжковий знак Ігоря Герети. 1980 рік // Омелян Я. Екслібриси пам'яті : Книжкові знаки. — Т., 2006. — С. 1.
304. Ткачик, Б. Археолог І. Герета : ДВП, темпера, 1988 / Б. Ткачик // Дзвін. — 2005. — № 12. — С. 66. — (Галерея «Дзвона»).

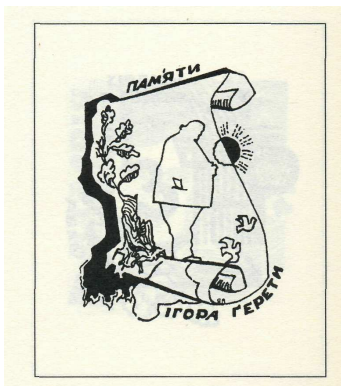

П. Гулін, 1973

8.2. Спогади друзів про І. Герету

305. Герман, О. Феномен магнетизму Герети : [фрагменти зі спогадів] / О. Герман // Тернопіль вечірній. — 2003. — 25 верес. — С. 13 : фотогр.
306. о. Глубіш, О. Розумність людям за сивий волос править : [спогад] / о. О. Глубіш // Божий сіяч. — 2003. — № 6 (черв.). — С 3 : фотогр. — (Перші роковини).
307. Матейко, Р. Великий листопадовий чин : До 84-ої річниці ЗУНР / Р. Матейко // Тернопіль вечірній. — 2002. — 30 жовт. : фотогр.: ланцюг Злуки, мітинг на межі Терноп. і Хмельниц. обл. (1990 р.). Серед мітингуючих — Ігор Герета. — (Історія).
308. Мушинка, М. Спогади Миколи Мушинки про депутата обласної ради, відомого науковця, громадського і політичного діяча краю Ігоря Герету / М. Мушинка // Рада. — 2003. — № 2. — С. 85–88 : фотогр. — (Лист зі Словаччини).
309. Попович, Ж. Знамениту течку Ігореві Гереті шив Богдан Левків : [спогади друзів, побратимів історика-дослідника, митця] / Ж. Попович // Тернопіль вечірній. — 2005. — 15–21 черв.
310. Стельмах, М. Галицький Скворода / М. Стельмах // Тернопіль вечірній. — 2005. — 15–21 черв. — С. 11 : фотогр. — (Пам'ять).
311. Ткачик, Б. До його постаті притягувало, як магнітом : Цікаві спогади про Ігоря Герету / Б. Ткачик // Тернопіль вечірній. — 2003. — 5 черв. — С. 6 : фотогр.; 2003. — 12 черв. — С. 6 : фотогр.
- ***
312. Надія Герета: «Перед Ігоревою смертю мені приснився віщий сон...» / зап. Р. Крамар // Тернопільська газета. — 2002. — 17–23 лип. — С. 8 : фотогр.: І. Герета з дочкою та онуками в Зарваниці. Остання фотографія.
313. Ярина Герета: «Доля ніколи не шкодувала батька» : [про родину та особисте життя І. Герети розп. його дочка] / зап. І. Гошій // Нова Тернопільська газета. — 2004. — 3 берез. — С. 5 : фотогр.
314. Ігор Зілінко: «Він був максі-, а я — міні-Герета» : [спогади] / зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр.
315. Михайло Левицький: «Заміни йому Тернопіль нині не має» : [спогади] // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр.
316. Микола Литвин: «Зима 1964 року. Перон тернопільського вокзалу. Сходжу з поїзда, а мене болять вуха. Я навколо чую українську мову!» / розп. про майже сорокарічну дружбу відомого бандуриста М. Литвина та І. Герети. зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 10 лип. — С. 4 : фотогр.

317. Микола Литвин: «Ігор сидів у незалежній українській тюрмі» : [спогади] / зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр. — (Він був Велетом).
318. Володимир Лотоцький: «Ігор вмівав, слухаючи скрипку» : [спогади] / зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр.
319. Ярослав Новак: «В юності він грав у центрі нападу за команду Березовиці» : [спогади] / зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр.
320. Богдан Підгірний: «Ще один сезон — і могильник можна докопати» : [спогади] / зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр.
321. Богдан Ткачик: «Легше назвати ті річки України, де не проплив би на своїй байдарці Ігор, аніж ті, які він приборкав» : [спогади] / зап. М. Маслій // Нова Тернопільська газета. — 2002. — 12 черв. — С. 4 : фотогр.
- ***
322. Миколаїв, Я. (дочка І. Герети). Як легко загрибати жар чужими руками : [з приводу спекуляції іменем І. Герети] / Я. Миколаїв // Тернопільська газета. — 2003. — 12–18 лют. : фотогр.

Я. Омелян, 2006

8.3. Вірші пам'яті І. Герети

323. Литвин, М. Іржання стрижених коней : поезії : Світлій пам'яті побратима Ігоря Герети — присвячую / М. Литвин. — Т. : Підручники і посібники, 2004. — 112 с.
- ***
324. Ваврик, І. Світлій пам'яті Ігоря Герети — присвячую : [вірш] / І. Ваврик // Ваврик І. Аркан : прості вірші / І. Ваврик. — Т., 2007. — С. 58–59.
325. Ваврик, І. Фатальна мить — І серце зупинилось... : [вірш] / І. Ваврик // Вільне життя. — 2002. — 13 лип. — (Світлій пам'яті Ігоря Герети).
326. Герман, О. Символ міста : Світлій пам'яті Ігоря Герети : [вірш] / О. Герман // Божий сіяч. — 2002. — № 6 (черв.). — С. 1.
327. Герман, О. Як символ міста : Світлій пам'яті Ігоря Герети : [вірш] / О. Герман // У кожен дім. — 2002. — 8 черв. — С. 1 : фотогр.
328. Герман, О. Тризна : Світлій пам'яті Ігоря Герети : [вірш] : Символ міста; На цвинтарі; Пісня / О. Герман // Вільне життя. — 2002. — 15 черв. — С. 3.
329. Дітчук, М. Білий день, напиши мені вірш : Пам'яті Ігоря Герети / М. Дітчук // Подільське слово. — 2002. — 14 черв. — С. 1.
330. Залізний, В. Велет віри, духу і любові : Світлій пам'яті Ігоря Герети : [вірш] / В. Залізний // Тернопіль вечірній. — 2002. — 10 лип. — С. 3 : фотогр.
- ***
331. Герета Ігор Петрович (25.IX.1938, с. Скоморохи Терноп. обл.) — укр. мистецтвознавець, археолог // Мистецтво України : біогр. довідник / за ред. А. В. Кудрицького. — К., 1997. — С. 148.
332. Стельмах, М. Герета Ігор Петрович (25.09.1938, с. Скоморохи, нині Терноп. р-ну — 5.06.2002, м. Тернопіль; похов. у с. Вел. Березовиця Терноп. р-ну) — археолог, мистецтвознавець, історик, громадсько-політичний діяч / М. Стельмах, Г. Яворський // ТЕС. — Т., 2004. — Т. 1. А–Й. — С. 447 : фотогр.
333. Герета Ігор Петрович (1938, с. Скоморохи, Терноп. р-ну на Тернопільщині) — укр. археолог, краєзнавець, музеєзнавець, громадськ. діяч // Баженов Л. В. Поділля в працях дослідників і краєзнавців XIX–XX ст. : історіографія, біобібліографія, матеріали. — Кам'янець-Подільський, 1993. — С. 166.
334. Герета Ігор (25.09.1938) — вчений-історик, археолог, краєзнавець, мистецтвознавець, журналіст, письменник // Тербовлянщина : іст.-краєзн. та літ.-мистец. журнал. — 1999. — Вип. 1. — С. 97–98.
335. Герета Ігор Петрович // Тернопілля'96 : регіон. річник. — Т., 1996. — С. 679.

Іменний покажчик

- Арсенич П. 262
Бадяк В. П. (153)
Баженов Л. 333
Бачинський В. 5
Бенч О. 217
Блажкевич І. (175, 176)
Босчко П. М. (62)
Бойчук М. (63–65)
Бойчук Т. (64)
Бочков Ф. М. (43)
Бринський М. Ф. (200)
Бурма В. 2

Ваврик І. 324, 325
Ваврик-Дубас О. (66)
Василько В. (134)
Вільчинський О. 270

Гадомська Л. 227, 294
Гайдукевич Я. 11, 13, 215,
289
Гасай Є. (182)
Гевко Я. 273
Герасимович В. (201)
Герета Н. 312
Герета О. 10, (166, 167)

Герета Я. 313
Герман О. 290, 305, 326–
328
о. Глубіш О. 190, 275, 306
Гнатюк В. (3, 4, 5, 168–
174)
Голофаєв В. (67)
Горбачевський І. Я. (200)
Гордій М. 9
Гошій І. 313
Грушевський М. (161)
Гудима А. 12

Демків Б. 228
Демченко В. 8, (263)
Дем'янова І. 131
Дзюла Ю. 295
Дітчук М. 276, 329
Дуда І. 62

Ельгорт Б. 122, (157, 198)

Журавель А. (68)

Завадовський І. С. (69)
Залізний В. 330
Зарічний В. 275

Зілінко І. 314

Іващук М. 240

Кавка Е. (70)
Каганець М. В. (158)
Калинюк М. 211
Кобельська О. 296, 297
Кордуба І. 152
Косів М. 230
Костишин Л. 298
Крамар Р. 312
Кристочук М. (71)
Крупа Л. (177, 178)
Крушельницька С. (6,
122–127, 194)
Кудрицький А. 331
Кульчицька О. (72–74)
Купчинський Є. (128–130)
Кушнір О. 231

Лавренюк В. 11, 13
Левицький Л. (75–78)
Левицький М. 315
Левків Б. 309
Левків Т. (79)
Лепкий Б. (179)

Литвин М. 1, 10, (131,
132), 218–220, 232–237,
316, 317, 323
Ліберний О. 209, 238, 239,
300
Лотоцький В. 318

Манастирський А. (80–82)
Марчук І. (83–86)
Маслій М. 278
Матейко Р. 153, 158, 307
Медведик П. 11, 130
Мельниченко Г. 243
Мельничук О. 244
Миколаїв Я. 322
Міхаловський К. (249)
Мотика Я. (87)
Моховик С. 291
Музика Я. (88, 89)
Мушинка М. 308

Наконечний А. (90)
Наливайко С. (156)
Новак Я. 319
Новосядла Н. 221, 241,
242, 299
Новосядлий Б. 221, 222

Обаль П. (91–93)
Оберішин І. (141)
Олейник О. (194)
Олійник М. (208)
Омелян Я. (94–97), 303
Ониськів М. 185, 186, 223

Панькевич Ю. (98)
Перець В. 279
Петрик А. (99)
Підгірний Б. 320
Піснячевська О. (206)
Полянський О. 14, (159,
160)
Попович Ж. 309
Присяжний В. 15, (180,
181), 245
Пулюй І. (207)

Ремінецький Я. (100, 101)
Ростикус Р. 263
Рудий Б. (102–104)

Савак Б. 246, 264
Савич В. 32, 39
Савка Б. 16
Садовська Г. 301
Садовська С. (203, 204)

Семенюк В. (199)
Сергійчук І. 281
Сліпий Й. (188)
Собуцька В. 302
Сорока П. 265–267
Стельмах М. 224, 247,
248, 286, 287, 310, 332
Стецько Я. (205)
Струхманчук Я. (105)

Терлецький С. 249
Ткачик Б. (106–112), 304,
311, 321
Ткачик Г. (113, 114)
Троян В. 217

Удін Є. 2

Флінта З. (115)

Хаварівський Б. 220, 226
Хворостецький І. (116–
119)
Хмельницький Б. (142,
154, 155)
Хортик О. 216

Цибульська М. (202)

Цірох О. 268

Черемшинська Р. 5
Черемшинський О. 3, 4, 5,
206, (262, 268)

Шатківський О. (120, 121)

Шевчук В. 220, 236, 237

Юрчакова Г. (133)

Яворський Г. 251, 332
Якель Р. 252

Перелік періодичних видань

Газети

Божий сіяч	Наш час
Відродження	Нова доба
Вільне життя	Нова Тернопільська
Вільне слово	газета
Вісті Придністров'я	Подільське слово
Голос України	Прапор Перемоги
Гомін волі	Репортер
Денисівський вісник	Ровесник
Друг читача	Русалка Дністрова
Заповіт	Самостійна Україна
Культура і життя	Селянська доля
Ленінський промінь	Свобода
Літературна Україна	Тернове поле
Літопис Борщівщини	Тернопіль вечірній
Місто	Тернопільська газета
Молодь України	У кожен дім
Надзбручанська правда	Шлях перемоги
Наша Україна	

Журнали

Археологические открытия (Москва)
Вісник фонду Олександра Смакули
Дзвін
Дніпро
Жовтень
Знання та праця
Культура вельбарска (Польща)
Народна творчість та етнографія
Новейшие открытия советских археологов (Москва)
Образотворче мистецтво
Патріярхат
Рада
Тернопіль
Український світ

Зміст

Від укладача.....	5
Танюк Л. Ігор Герета як універсум	6
[Бібліографічна довідка].....	11
1. Праці Ігоря Герети	13
2. Дослідження. Розвідки. Звідомлення	15
2.1. Археологічні розвідки.....	15
2.2. Мистецька палітра І. Герети	17
2.3. Історія очима І. Герети	23
2.4. Літературознавчі праці	25
3. І. Герета як публіцист.....	27
4. Інтерв'ю. Розмови. Виступи.....	29
5. Життєвий і творчий шлях І. Герети	30
6. І. Герета як політик.....	32
7. Рецензії на твори І. Герети	33
8. Світла пам'ять про І. Герету.....	35
8.1. Вшанування пам'яті	37
8.2. Спогади друзів про І. Герету	39
8.3. Вірші пам'яті І. Герети.....	41
Іменний покажчик.....	42
Перелік періодичних видань	46
Газети.....	46
Журнали	46